

ובוכה עליהם. והיה אומר להם:
בני, ולא אמרתי לכם (ירמיה א) תנו
לה' אלהיכם כבוד בטרם יחשיף
וגו'?! ועל זה כתוב (שם ט) על
ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות
מדבר קינה.

וינאץ השקד (קהלת יב) - מיום
שמנצנץ האילן הזה לבלובים עד
היום שעושה פרי, הם עשרים
ואחד יום. כן משבעה עשר תמוז
עד תשעה באב - עשרים ואחד
יום ביניהם. זהו שכתוב (ירמיה א)
מקל שקד אני ראה.

ויסתבר החגב (קהלת יב) - שנפץ
משא על כתפי זרע דור. ותפר
האבינה - שהתבטלה עבודת
בית אליהו. כי הלך האדם אל
בית עולמו - זהו הפכוד
שהסתלק למעלה, ובני אדם
צוחים, ואין מי שמשגיח בהם.
עד אשר לא ירתק חבל הפספס
(שם) - המקום שהכנה היה מקטיר
קטרת על המזבח הפנימי. ותרוץ
גלת הזהב - זהו בית קדש
הקדשים, ששם הכריזים של
הזהב. ותשבר כד על המבוע -
זו מלכות בית דוד שנשברה.
וישב העפר על הארץ פשהיה -
יחרב בית המקדש, ויהיה כעפר.
והרוח תשוב אל האלהים אשר
נתנה - זו השכינה, והסתלקות
של רוח הנבואה מן העולם.

רבי יודאי פתח, (שם יב) ביום
שיזעו שמרי הבית - אלו תנאים
ואמוראים, שהיו שומרים העם
של ארץ ישראל, והודעו
מקומם.

והתעוררו אנשי החיל, כמו
שנאמר (בראשית מז) ויש בם אנשי
חיל. החטא של בני יעקב, שהיו
אנשי חיל וסובלים עוות הדין,
כמו שנאמר (איוב ח) האל יענות
משפט. קבלו עוות הדין אותם אנשי חיל. שכך דרכי הנפש - אחר שהורג את האדם, חוזר
ונושף אותו נשיכה בלי רחמים. זהו עוות הדין.

יחשיף וגו'. ועל דא כתיב, (שם ט) על ההרים
אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה.

וינאץ השקד, מן יומא דנציץ אילנא דא
לבלבין, עד יומא דעביד איבה, חד
ועשרים יומא ניהו. כן משבעה עשר תמוז
עד תשעה באב, עשרים ואחד יום ביניהו.
הדא הוא דכתיב, (שם א יא) מקל שקד אני רואה.
ויסתבר החגב, דאתיהב מטולא על כתפוי
דזרעא דדור. ותפר האבינה,
דאתבטל עבדת בית אליהו. כי הולך האדם
לבית עולמו, דא הוא פכוד, דאסתלק לעילא.
ובני נשא צווחין, ולית מאן דישיגח בהו.

עד אשר לא ירתק חבל הפספס, אתר דכהנא
מקטיר קטורת על מדבחה דלגאו. ותרוץ
גלת הזהב, דא הוא בית קדש הקדשים, דתמן
כרוזים דדהב. ותשבר כד על המבוע, דא
מלכות בית דוד דאיתבר.

וישב העפר על הארץ פשהיה, יתחרב בי
מקדשא, ויהא כעפרא. והרוח תשוב
אל האלהים אשר נתנה, דא שכינתא,
ואסתלקותא דרוח נבואה מן עלמא.

רבי יודאי פתח, ביום שיזעו שמרי הבית,
אלין תנאים ואמוראים, דהוו נטרי עמא
דארעא דישראל, ואזדעזעון מדוכתייהו.

והתעוררו אנשי החיל, כמה דאתא אמר, (בראשית
מז ו) ויש בם אנשי חיל. חובא דבני

יעקב, דהוו אנשי חיל, וסבלי עוות דינא, כמה
דאתא אמר, (איוב ח א) האל יענות משפט. קבילו
עוות דינא. אינון אנשי חיל. דכך אורחוי
דנחש, לבתר דקטיל לבר נש, אהדר ונשיף
ליה נשיכו בלא רחמין, דא איהו עוות דינא.

משפט. קבלו עוות הדין אותם אנשי חיל. שכך דרכי הנפש - אחר שהורג את האדם, חוזר
ונושף אותו נשיכה בלי רחמים. זהו עוות הדין.